

[Morten Lange.]

til bare næste gang, der kom en lille afsætningsformørkelse. Men det vil man altså åbenbart ikke.

Et lille, skikkeligt ændringsforslag på 6 mill. kr. til en forbedring af lånesituationen — nej, det kunne der ikke være tale om. Der fik vi så nogle henholdende bemærkninger, ikke mindst fra konservativ side, om, at det var helt forkasteligt, for det var til en brugsstørrelse, der alligevel ikke havde fremtid for sig o. s. v. Ja men det er også forkert, for den brugsstørrelse, der er tale om, i størrelsesordenen 10-15 ha, har såmænd den bedste forrentningsprocent i 1963-64, så det står da ikke helt elendigt til — tværtimod. Det viser sig også, at investeringslysten grupperer sig lige nøjagtigt i denne brugsstørrelse i højere grad end i nogen anden brugsstørrelse. Landbo-kommissionens fastsættelse af de grænser var fornuftig, og det ærede medlem hr. H. C. Tofts bestandige hakken på denne grænse er ikke understøttet af noget som helst andet end af den forkerte subsidiepolitik, specielt kornordningen, som man samtidig prøver at føre igennem.

Men når man nu er havnet i så dårlige forslagssæt, skyldes det ikke regeringens dårlige intentioner; det er ikke, fordi regeringen ikke har fået bedre råd, ikke fordi man ikke var sindet at være fornuftigere; men man er kommet ud for — hvis jeg må citere det udtryk, som en højtstående talsmand for Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund brugte — en afpresning i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Hvis man andre steder kommer ud for en afpresning, er det en sag, der henhører under den højtærede justitsminister og de folk, han har ansat. Den højtærede justitsminister kan vel næppe mobiliseres i denne sag — det kunne ellers have været fristende. Men jeg vil håbe, at den højtærede landbrugsminister nu, da sagen bliver lagt frem her i tinget og vi får lejlighed til at se på den i et udvalg, se på, hvad det er for argumenter, der er kommet frem, vil være opmærksom på, at det jo egentlig er en afpresning, han har været ude for. Og så tror jeg nok, at man i det høje ting i den sidste ende vil være så fornuftig, at man, hvis en minister bliver udsat for et afpresningsforsøg, vil kunne enes om at sige stop.

Mit parti er overordentlig villigt til at diskutere en støtte til det danske landbrug til fremme af rationaliseringen for at nå til bedre driftsformer og til fremme af afsætningen — kort sagt en fremsynet landbrugspolitik. Men vi er helt uvillige til at være med til at støtte en asocial landbrugspolitik og helt uvillige til at være med til at støtte en landbrugspolitik, der betyder en art socialhjælp til et landbrug, der i hvert fald i disse år klarer sig forholdsvis godt. Det vil ikke være rimeligt, og en sådan politik bør ikke blive resultatet af disse lovforslag.

Vi har før set, at buketter er blevet fri-seret, når de er kommet igennem et udvalg, og vi vil udtrykke velvilje til at være frisører, også når det gælder denne buket. Vi håber, at de værste tidsler kommer væk, og at andre og bedre blomster vil komme i stedet — der er nok at plukke af — så at resultatet kan blive en helt anden og varig produktion i det danske landbrug; og det kan det, hvis man plukker andre blomster og sætter ind i denne buket end den samling tidsler, som landbrugsministeren er blevet påpresset — påpressede tidsler stikker i hånden.

Bækgaard: Jeg vil begynde med at gøre nogle bemærkninger om tidspunktet for fremsættelsen af de landbrugslovforslag, vi har til første behandling her.

I mit parti er vi skuffet over, at de kommer i den 12. time, ikke alene fordi de er fremsat efter den 15. marts — der jo ellers betragtes som sidste frist for fremsættelse af lovforslag — men også og i højere grad fordi de økonomiske konsekvenser af lovforslagene allerede er og skal være at finde på den finanslov, vi vedtog i det høje ting den 30. marts. Jeg synes, det er helt meningsløst at behandle landbruget sådan, da det jo ubestridt er det erhverv, som gennem sin eksportindtjening leverer langt den største del af den fremmede valuta, som hele det danske samfund er så afhængigt af; for den sandhed står jo stadig ved magt, som siger, at i samme takt som landbrugets valuta-indtjening går ned, vil industriens hjul gå i stå. Det er ord, som er værdifulde at erindre sig ved disse lovforslags videre behandling i det høje ting. Men fremsættelse og vedtagelse af landbrugslove må i frem-